

[Ministeren for kulturelle anliggender]

der går, jo sværere bliver det, og jo mere håbløs en fremgangsmåde bliver det.

Det er ikke, fordi det er særlig meget nemmere at lave det, der hedder prioriterede besparelser – det giver i hvert fald ikke færre øretæver, og det er også i orden – men jeg mener alligevel, det har været mere tilfredsstillende at gøre det, fordi vi faktisk har taget stilling sag for sag og område for område: hvor har besparelserne i forvejen ramt så hårdt, at man må frygte, tingene forsvinder, eller hvor kan man på områder, hvor man ikke ønsker at de forsvinder, uden katastrofale virkninger klare endnu en besparelse?

Det er den overvejelse, der har ligget bag fremskaffelsen af den liste, som jeg nu har tilstillet kulturudvalget, og hvor der vel er tre store områder, der falder i øjnene, nemlig Danmarks bibliotekskole, der tegner sig for lidt over 1 mill. kr. næste år, arkitektskolen og Det kgl. Teater.

Hvad angår de to skoler, vil jeg sige, at det ikke alene har været besparelsemæssige hensyn, der gjorde, at kniven ramte dér. Det har simpelt hen været en analyse af beskæftigelsesmulighederne for de unge mennesker, der påbegynder den uddannelse. Disse besparelser er fremkommet ved en tilsyneladende ret simpel beregning af, hvad en adgangsbe-grænsning giver af besparelser de pågældende steder. Institutionerne har ikke fået pålagt større besparelser end den »gevinst«, man får ved en adgangsbe-grænsning, men vi har altså ladet det ledsage af en adgangsbe-grænsning, fordi der stadig væk står så mange færdiguddannede i kø, og det kan ikke være noget godt formål at få nye ind i køen hos bibliotekarerne på et tidspunkt, hvor kommunerne i allerhøjeste grad holder igen på biblioteksområdet og der ikke kommer nogen nyansættelser i 1983 og 1984, for det tror jeg roligt man kan se i øjnene. Skulle den økonomiske udvikling vende, er der 600 færdiguddannede at tage af, og det varer jo lidt, før man får brugt den pulje op.

Noget tilsvarende gør sig gældende for arkitektskolen.

Hvad angår Det kgl. Teater, har det igen været spørgsmålet, hvor man kan foretage nogle besparelser, uden at det får katastrofale følger. Der er en besparelse på indtægtsforøgelser, men det er klart, at selve besparelsen også er kommet til at hvile på Det kgl. Teater, fordi det er en stor klump på kultur-

ministeriets budget. 175 mill. kr. er det svært at komme helt uden om, når man skal spare. Det betyder ikke, at vi er særligt ude efter Det kgl. Teater, men i hvert fald kan man sige, at virkningerne i øjeblikket ville være meget små, for det spiller jo ikke alligevel, men det kan være meget svært at komme uden om så stort et budget, og derfor har Det kgl. Teater altså også måttet holde for.

Jeg nævner disse enkelte ting for at illustrere, at der faktisk har ligget nogle overvejelser bag hver eneste sag, og vi har gennemgået dem temmelig nøje.

Hvordan ser det så i øvrigt ud på det kulturelle område? For folkebibliotekerne, som der har været talt meget om ikke mindst i forbindelse med bibliotekslovsforslagets fremsættelse her i folketinget, har prognoserne jo lydt, at kommunerne nu har sparet lidt over 60 mill. kr., altså godt otte gange så meget, som regeringen havde anbefalet kommunerne at gøre.

Men ser man nærmere på disse tal, viser det sig faktisk, at det ikke er en aktivitetsnedgang, man har fået for 64 mill. kr. Størstedelen af den besparelse er simple tekniske korrektioner, som bare betyder, at lønskønet ude i kommunerne er blevet ændret. Tidligere havde man regnet med en stigning på, jeg tror, det var 11 pct., nu er man nede på 7,5 pct., og det alene skønner man nu har givet 33 mill. kr. af disse 64 mill. kr. i besparelse. Det er jo hverken udtryk for en aktivitetsnedgang eller en forringelse, men kun en teknisk justering. Den besparelse, der nu tegner sig, og som jeg tror dækker ca. 92 pct. af kommunerne, er noget i retning af 25 mill. kr. på landsplan for biblioteksvæsenet ud af et samlet offentligt budget på 1,7–1,8 mia kr. Det kan vist på den baggrund være svært at fastholde, at regeringen og de partier, der har støttet dette forslag, er i gang med at ødelægge biblioteksvæsenet i Danmark. Det tager i hvert fald mange år, hvis man går frem på den måde – og det er absolut ikke noget ønske, vil jeg gerne understrege.

Museerne har vi tidligere haft en debat om her i tinget, og der er for mig ingen tvivl om, at de er det kulturelle område, der er hårdest ramt. Det er også på den baggrund, at jeg stadig meget stærkt håber, det bliver muligt i næste folketingssamling at få en revision af museumsloven igennem, hvortil der er knyttet nogle penge, for det er først og fremmest